

Szalayné Komlósi Gizella

Megérintettél

Lehetnék bár, egy szólam az éjben..
Szilaj viharral, bátran dacoló,
Késő órán balzsamként a légben,
Úsznék én, a csendes daloló.

Emlékeket kontúroznék nálad,
S mellénk leülve zenélne a Hold-
Balzsamoznám- kedves, égő lázad,
Amint az est, arcodra hajol.

Lennék a fény, a nesztelen vendég,
Lélekpalást, mi varázst rejtene,
Tünetemény, egy mozdulat a légben,
Ki csitítaná, feldúlt édened.

Éltető harmat lelkednek szirmán
Víz, mi elmosza tépett múltadat-
Életednek poharába folyván
Cseppenként, hogy olthasd szomjadat.

Ember vagyok.. érzés fogságában,
Könnyed megsebzi angyalszárnyamat,
Ezért járok mindig álruhában,
Meg ne láthasd, ember voltomat.